

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 9C/244/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413223021
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Betáková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4413223021.4

Rozhodnutie

Okresný súd v Nových Zámkoch, pred samosudkyňou Mgr. Vierou Betákovou v právnej veci žalobkyne: D. R., M.. XX.XX.XXXX, Q. Y. Č.. XXX/XX, U., zast. JUDr. Gabriel Olšovský, advokát, so sídlom ul. G. Švéniho 6, Prievidza, proti žalovanému: I. S., M.. XX.XX.XXXX, Q. M. XX, B., o zaplatenie úrokov z omeškania, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2200,- eur od 01.07.2010 do 10.11.2010 a zo sumy 1700,- eur od 11.11.2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za návrh v sume 72,- eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi titulom náhrady trov konania sumu 429,12 eur, na účet právneho zástupcu žalobcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 26.09.2013 prostredníctvom právneho zástupcu domáhala od žalovaného zaplatenia úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 200,- eur od 01.07.2010 do 10.11.2010, a zo sumy 1 700,- eur od 11.11.2010 do zaplatenia, a v prípade úspechu náhrady trov konania, na tom skutkovom základe, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili Zmluvu o pôžičke dňa 16.06.2010, podľa ktorej žalobkyňa požičala žalovanému sumu vo výške 2200,- eur, ktorú sumu žalobkyňa odoslala žalovanému na účet, podľa ktorej sa žalovaný zaviazal, že do 14 dní od ich prevzatia žalobkyňi túto sumu vráti, t. j. do 30.06.2010. Žalovaný si finančné prostriedky požičal údajne pre svojho syna na podnikanie. Žalobkyňa po dobe splatnosti vyzvala žalovaného na vrátenie sumy vo výške 2200,- eur. Žalovaný jej dňa 10.11.2010 vrátil sumu vo výške 500,- eur, zvyšnú časť vo výške 1700,- eur žalovaný do dnešného dňa žalobkyňi nevrátil.

Žalovaný týmto konaním spáchal prečin podvodu a za tento skutok bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 3T/159/2011-103 zo dňa 17.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.03.2012. V tomto rozsudku, súd v adhéznom konaní zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňi istinu vo výške 1700,- eur, a so zvyškom nároku, teda úrokom z omeškania odkázal žalobkyňu na občianske súdne konanie.

Úrok z omeškania si žalobkyňa uplatňuje v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ, a výšku tohto úroku si uplatňuje v súlade s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení nariadenia č. 586/2008 Z. z., § 3. V prípade úspechu žiadal priznať náhradu trov konania.

Žalovaný bol vyzvaný tunajším súdom na základe uznesenia zo dňa 13.02.2014, pod sp. zn. 9C/244/2013-32, aby sa vyjadril k návrhu v lehote 15 dní v 2 vyhotoveniach, s tým, že mu boli zaslané aj prílohy. Žalovaný toto uznesenie spolu s návrhom a prílohami prevzal dňa 24.02.2014, a k žalobe sa vyjadril v tom smere, že žiada odročiť termín pojednávania, ktorý bol vytyčený na deň 14.04.2014,

z dôvodu že podal v trestnej veci na Okresnom súde v Prievidzi č. k. 3T/159/2011 návrh na obnovu konania, na základe ktorej skutočnosti základný atribút potrebný pre posúdenie uplatneného nároku v tomto konaní, môže byť spochybnený rozhodnutím súdu o povolení obnovy konania a prípadne o rozhodnutí vo veci samej. Na výzvu súdu predložil aj originál návrhu na obnovu konania v trestnej veci. K veci samej sa podrobne nevyjadril.

Súd prvého stupňa uznesením zo dňa 25.06.2014, č. k. 9C/244/2013-51, zamietol návrh žalovaného zo dňa 03.04.2014, na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia o obnove konania Okresného súdu v Prievidzi pod č. k. 3T/159/2011, a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2014, a ani jeden z účastníkov konania proti nemu odvolanie nepodal.

Súd vytýčil termín pojednávania na deň 03.11.2014, a pojednával v tento deň v neprítomnosti žalovaného podľa § 101 ods. 2 O.S.P., nakoľko žalovaný mal doručenie predvolania vykázané riadne a včas, svoju neúčast' neospravedlnil, a ani žiadnym spôsobom nepožiadal súd o odročenie pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie a to prednesom právneho zástupcu žalobkyne, a oboznámením sa s nasledovnými listinnými dôkazmi: kópiou rozsudku OS Prievidza č. k. 3T/159/2011, návrhom na obnovu konania v trestnej veci, a zistil tento skutkový a právny stav:

Prednesom právneho zástupcu žalobkyne, bolo súdu preukázané, že trval v plnom rozsahu na podanej žalobe, s tým, že nárok žalobkyne vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu v Prievidzi č. k. 3T/159/2011-103, keď žalovaný bol uznaný vinným za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, z tých dôvodov, ktoré sú presne citované v žalobe, a vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný bol zaviazaný k zaplateniu sumy 1700,- eur v trestnoprávnom konaní, preto sa žalobkyňa v tomto konaní domáha iba zaplataenia úroku z omeškania, jednak z pôvodnej sumy 2200,- eur do 10.11.2010, kedy jej žalovaný zaplatil 500,- eur, a potom následne sumy 1700,- eur od 11.11.2010. Právny zástupca žalobkyne zastáva ten právny názor, že žalovaný nespochybňuje prevzatie peňazí od žalobkyne, čo vyplýva aj z jeho návrhu na prerušenie konania, resp. z návrhu na obnovu konania v trestnej veci, návrh prevzal spolu s prílohami, na pojednávanie sa nedostavil, ani sa neospravedlnil, a ani iným spôsobom nepožiadal súd o odročenie pojednávania a nepodal odvolanie voči uzneseniu tunajšieho súdu o prerušení konania.

Z rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/159/2011-103 zo dňa 17.01.2012, bol žalovaný uznaný vinným, že dňa 16.06.2010 si po telefonickom dohovore s poškodenou - žalobkyňou od nej požičal finančnú hotovosť 2200,- eur, a to z dôvodu potreby pre svojho syna, ktorú mu poškodená - žalobkyňa zaslala z Prievidze internetovým prevodom na účet a žalovaný sa ústne zaviazal, že žalobkyni vráti pôžičku do konca júna 2010, hoci vedel, že tieto peniaze poškodenej nevráti, nemá finančné prostriedky na ich vrátenie. V novembri 2010, na naliehanie poškodenej - žalobkyni jej vrátil len 500,- eur, a odvtedy sa poškodenej zatajuje, čím spôsobil poškodenej škodu vo výške 1700,- eur, čím spáchal prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, za to bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona a § 51 ods. 4, písm. c) Tr. zákona, sa žalovanému uložila povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe žalobkyni škodu vo výške 1700,- eur. Podľa ďalšieho zák. ustanovenia podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola žalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenej škodu vo výške 1700,- eur a so zvyškom nároku na náhradu škody súd poškodenú odkázal na občianske súdne konanie. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.03.2012.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý ustanoveným právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobkyňa sa domáhala zaplatenia úroku z omeškania na tom skutkovom základe, že žalovaný bol rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 17.01.2012, č. k. 3T/159/2011-103 zaviazaný zaplatiť žalobkyni ako poškodenej škodu vo výške 1700,- eur, a zo zvyškom nároku bola žalobkyňa ako poškodená odkázaná na uplatnenie si náhrady škody na občianske súdne konanie. Rozsudok sa stal právoplatným a vykonateľným dňa 14.03.2012, a žalovaný od tej doby neuhradil žalobkyni žiadnu časť zo sumy 1700,- eur, preto požadovala žalobkyňa priznanie úrokov z omeškania jednak z pôvodnej sumy 2200,- eur, ktoré požičala žalovanému do 10.11.2010, a to od 01.07.2010, kedy mal vrátiť pôžičku v tejto výške, a potom úroku z omeškania zo sumy 1700,- eur od 11.11.2010 do zaplatenia, lebo žalovaný dňa 10.11.2010 vrátil sumu vo výške 500,- eur žalobkyni. Žalobkyňa bola toho názoru, že žalovaný sa s plnením svojho dlhu dostal do omeškania počnúc nasledujúcim dňom po tom, čo jej vyplatil 500,- eur.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že dlh zanikne jeho splnením, pričom dlžník je povinný dlh splniť riadne a včas. Ak dlžník plnenie neposkytne najneskôr v posledný deň splatnosti dlhu, dostáva sa do omeškania a ak ide o plnenie peňažného dlhu, veriteľ má právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania. Čas splnenia (splatnosť) dlhu má určujúci význam aj z hľadiska omeškania, t.j. určenia momentu, kedy sa dlžník dostáva do omeškania. Ak je žalobou uplatnený nárok vo forme úroku z omeškania, musí byť zrejmá povaha pohľadávky, ku ktorej sa úroky z omeškania viažu. Úroky z omeškania sú totiž v zmysle § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky. Čas splnenia (splatnosť) môže byť podľa povahy dlhu stanovený dohodou alebo právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí. Typickým nárokom, u ktorého nebýva čas splnenia predmetom dohody a ani nie je stanovený v Občianskom zákonníku, je nárok na náhradu škody. V takomto prípade právo určiť čas splnenia patrí veriteľovi (poškodenej). Splatnosť záväzku nastáva nasledujúci deň po dni, kedy bol dlžník vyzvaný veriteľom k plneniu. Zákon neobmedzuje veriteľa v tom, kedy má dlžníka o splnenie dlhu požiadať. Forma výzvy k splneniu dlhu nie je predpísaná, postačí preto aj ústny prejav. Za kvalifikovanú výzvu sa považuje aj žaloba, v ktorom prípade splatnosť nastáva prvý deň po doručení žaloby dlžníkovi. Aj páchatel' trestného činu je v omeškani nasledujúci deň po dni, kedy bol požiadaný poškodným o zaplatenie dlhu (spôsobenej škody).

Úroky z omeškania sú v zmysle ust. § 121 ods. 1 príslušenstvom pohľadávky. Napriek tomu, že sú príslušenstvom pohľadávky, neznamená to, že sú neoddeliteľne späté s pohľadávkou. Predstavujú samostatný predmet hmotnoprávneho nároku. Možno ich samostatne uplatňovať a disponovať s nimi. Vo vzťahu k pohľadávke sú len nárokom akcesorickým.

Na základe vykonaného dokazovania a podľa vyššie citovaných ustanovení, mal súd za to, že žalobkyňa dôvodne podala žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania, jednak zo sumy 2200,- eur od 01.07.2010 do 10.11.2010, vo výške 9 % ročne, ako aj zo sumy 1700,- eur od 11.11.2010 do zaplatenia, tiež vo výške 9 % ročne, z dôvodu, že v trestnom konaní pred Okresným súdom v Prievidzi, jej na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 3T/159/2011-103 zo dňa 17.01.2012, bola priznaná v adhéznom konaní náhrada škody vo výške 1700,- eur, ktorú jej spôsobil žalovaný, tým, že jej nezaplatil zvyšok pôžičky na základe ústne uzatvorenej Zmluvy o pôžičke zo dňa 16.06.2010, kedy mu žalobkyňa poskytla finančné prostriedky vo výške 2200,- eur prevodom cez účet, a žalovaný sa zaviazal tieto vrátiť do 14 dní od ich prevzatia teda do 30.06.2010. Žalovaný na naliehanie a výzvy žalobkyne vrátil žalobkyni dňa 10.11.2010 sumu vo výške 500,- eur a so zvyškom vo výške 1700,- eur zostal naďalej dlžný, pretože túto sumu žalobkyni neuhradil. Žalovaný nenamietal v tomto konaní žiadnym spôsobom poskytnutie finančnej pôžičky od žalobkyne, nespochybnil ani jej nárok uplatnený v tomto konaní, pretože ho ničím nenamietal. Aj voči uzneseniu Okresného súdu v Nových Zámkoch, č. k. 9C/244/2013-51 zo dňa 25.06.2014, ktorým súd zamietol jeho návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia o obnove konania Okresného súdu v Prievidzi pod č. k. 3T/159/2011, nenamietal a odvolanie nepodal, a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2014.

Z týchto dôvodov mal súd za to, že v súlade s ust. § 517 ods. 1,2 a v spojitosti s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení novely č. 586/2008 Z. z. § 3, si správne uplatnila žalobkyňa výšku úroku z omeškania, teda 9 % ročne z pôvodne poskytnutej sumy pôžičky 2200,- eur od 01.07.2010, nakoľko žalovaný sa zaviazal vrátiť túto pôžičku peňazí do 30.06.2010, a tento úrok si uplatnila správne do 10.11.2010, lebo žalovaný jej v tento deň vrátil z požičanej sumy 2200,- eur, 500,- eur, a vo zvyšku, teda v sume 1700,- eur zostal naďalej dlžný a preto si správne uplatnila ďalší úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1700,- eur od 11.11.2010 do zaplatenia.

Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Súd zaviazal žalovaného k zaplateniu súdneho poplatku za návrh v sume 72,- eur, podľa Položky 1a Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 71/1992 Zb. v znení platných zmien a doplnkov, z dôvodu, že žalobkyňa bola na základe uznesenia tunajšieho súdu 9C/244/2013-30 zo dňa 08.01.2014, oslobodená od platenia súdnych poplatkov, ktoré uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.01.2014, a z tohto dôvodu je povinný tento súdny poplatok za návrh zaplatiť žalovaný, ktorý žiadnym spôsobom nepreukázal, že by nebol spôsobilý zaplatiť súdny poplatok.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.S.P. a priznal ich žalobkyni, ktorá mala vo veci plný úspech, ktoré trovy konania v celkovej výške 429,12 eur, pozostávajú z trov právneho zastúpenia podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení platných zmien a doplnkov zo 4 úkonov právnej pomoci, po á 51,45 eur (prevzatie veci a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, písomné podanie na súd-žaloba, ďalšie písomné podanie na súd - vyjadrenie k prerušeniu konania zo dňa 29.04.2014, účasť na pojednávaní dňa 03.11.2014), náhrada režijného paušálu 4 krát, z toho 2 x 7,81 eur, a 2 x po 8,04 eur, celkom trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 237,50 eur, a okrem toho si uplatnil ešte cestovné náhrady za účasť na pojednávaní na Okresnom súde Nové Zámky dňa 03.11.2014, za cestu Prievidza - OS Nové Zámky - Prievidza, za 260 km, pri priemernej spotrebe vozidla 10,9 l/100km, pri cene PHM 1,299eur /1l, pri sume základnej náhrady 0,183 eur/1km, spolu 84,42 eur, a náhradu za stratu času za deň 03.11.2014 v súlade s § 17 ods. 1 vyššie citovanej vyhlášky za každú začatú polhodinu, t. j. 13,40 eur x 8 polhodín = 107,20 eur, cestovné náhrady spolu predstavujú sumu 191,62 eur, ktoré trovy konania je žalovaný povinný podľa § 149 ods. 1 O.S.P. zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobkyne, ktorý má vedený na meno T.. Y. G., A. Q. J..P.. U.I., I.: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Obč. súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.